

HỒI TÂM SÁM HỐI CỦA NGƯỜI CHA NGHIỆN RƯỢU

... Tôi là con thứ sáu trong gia đình có 9 người con. Tôi là người duy nhất có cái "đầu cứng như đá"! Tôi bắt đầu uống rượu từ năm lên 12 tuổi. Từ đó mãi đến năm 42 tuổi - ròng rã 30 năm trời - rượu là "ông chủ" cai trị đời tôi! Tôi lập gia đình năm 25 tuổi và vợ tôi 18 tuổi. Vợ tôi là giáo viên và vẫn còn là giáo viên cho đến ngày hôm nay. Tôi bắt đầu đánh đập vợ khi nàng mang thai đứa con đầu lòng được 6 tháng. Vì tôi uống rượu, nên cảnh cãi vã lục đục xảy ra trong gia đình hàng ngày như cơm bữa. Không có niềm vui, cũng chả có tình yêu và hạnh phúc. Mỗi khi về nhà say mèm, tôi đập phá tất cả, đánh vợ đánh con. Buổi chiều, lúc thấy tôi về nhà say lúy túy, mấy đứa con tôi thường thất kinh hồn vía, hè nhau chạy trốn dưới gầm giường. Đôi lúc chúng không dám xuất hiện ngồi vào bàn ăn. Cảnh tượng này xảy ra vào mỗi chiều, từ thứ hai đến thứ sáu, trong thời gian tôi còn đi làm.

Khi các Nữ Lao Công Thừa Sai đến đảo Wallis, Đại Dương Châu, thành lập "Gia Đình Hồng Ân THIÊN CHÚA" thì vợ tôi tức khắc lui tới cứ điểm truyền giáo thân thương này. Phần tôi, tôi cực lực phản đối, không muốn cho nàng liên hệ với các Nữ Lao Công Thừa Sai. Nhiều lần, tôi tức giận đánh đập nàng, khi nàng từ cứ điểm truyền giáo trở về nhà, sau khi tham dự các khóa họp tại đây. Nhưng vợ tôi vẫn nhẫn nhục chịu đựng và kiên trì giao tiếp với các Nữ Lao Công Thừa Sai.

Tôi không bao giờ cầu nguyện chung trong gia đình. Tệ hơn nữa, mỗi khi vợ tôi tụ họp con cái lại để đọc kinh, lần hạt Mân Côi thì tôi quát tháo la rầy ầm ĩ, đuổi mẹ con sang một phòng khác để cầu nguyện. Rồi chuyện phải đến đã đến. Tôi bị mất việc làm vì tật nghiện rượu.

Từ đó, cứ mỗi lần vợ tôi đi tham dự các cuộc họp với các bà mẹ Công Giáo khác ở cứ điểm truyền giáo của các Nữ Lao Công Thừa Sai, thì ở nhà, tôi lén ăn cắp tiền của vợ để đi uống rượu. Hoặc khi vợ nhờ tôi đi mua các vật dụng cần thiết cho gia đình, tôi cũng ăn gian tiền của vợ, khiến vợ tôi không còn tin tưởng nơi tôi nữa.

Giờ đây khi nghĩ lại khoảng thời gian đầy dẫy tính hư tật xấu của mình, tôi mới cảm nghiệm những đức tính quý báu của hiền thê. Nàng là người vợ và là người mẹ can đảm, trung tín, luôn luôn tìm cách xây dựng hòa bình, tạo nên niềm vui và gieo rắc tình yêu trong mái ấm gia đình. Đối diện với người chồng bất xứng như tôi, nàng không bao giờ chán nản thất vọng. Trái lại nàng gia tăng lời cầu nguyện, xin cho tôi ơn hồi tâm hoán cải. Ngay cả khi người ta xúi giục nàng hãy bỏ rơi tôi, đưa con cái đi sống nơi khác, nàng vẫn không hề bị sa chước cám dỗ. Nàng hằng tin tưởng rằng, có ngày tôi sẽ thay đổi cuộc sống. Và nàng có lý. Nàng đã không chờ đợi uống công!

Cuộc hồi tâm hoán cải, từ bỏ rượu chè của tôi bắt đầu khi các Nữ Lao Công Thừa Sai đến tận nhà viếng thăm gia đình tôi. Tôi hiểu rằng, đây là các Nữ Thừa Sai thật sự đi vào nếp sống các gia đình và chia sẻ cảnh nghèo khổ bần cùng của người dân địa phương. Tâm tình yêu thương của các chị giúp tôi từ từ mở mắt và nhìn cuộc đời với nhãn quan mới. Tôi phụ giúp vợ trong các công việc nội trợ. Ngoài ra tôi cũng siêng năng làm vườn, trồng rau, chứ không còn ăn không ngồi rồi. Sau cùng, tôi theo hiền thê tham dự các buổi hội họp và cầu nguyện nơi cộng đoàn các Nữ Lao Công Thừa Sai.

Giờ đây tôi ghi ơn các Nữ Lao Công Thừa Sai đã góp phần đưa tôi trở về với nếp sống của một người chồng và người cha gia đình gương mẫu.

Chứng từ của Ông Micae người đảo Wallis, Đại Dương Châu.

... "Trong trí tôi nảy ra chín điều, mà lòng tôi cho là hạnh phúc. Và điều thứ mười, tôi cũng sẽ nói ra: Đó là người tìm được niềm vui nơi con cái .. Phúc thay kẻ được chung sống với người vợ thông minh, kẻ không lồi lõm trong lời ăn tiếng nói, và kẻ không phải làm tôi người chẳng xứng với mình. Phúc thay kẻ biết xử sự khôn khéo, kẻ nói mà người ta lắng tai nghe. Người tìm được khôn ngoan cao cả biết chừng nào, nhưng vẫn chưa bằng người kính sợ THIÊN CHÚA. Lòng kính sợ THIÊN CHÚA thì vượt trên tất cả, ai sánh được với kẻ biết kính sợ THIÊN CHÚA? .. Phúc thay ai cưới được vợ hiền, tuổi thọ sẽ tăng lên gấp đôi. Vợ đảm đang khiến chồng được sung sướng, được an vui suốt cả cuộc đời. Vợ hiền là số tốt phận may dành cho những người kính sợ THIÊN CHÚA: Giàu hay nghèo, lòng vẫn cứ an vui, lúc nào nét mặt cũng tươi cười" (Sách Huấn Ca, 25,7-11+26,1-4)

("Dans le Sillon Missionnaire", Gennaio+Febbraio+Marzo/1999, trang 19-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt